

Few Things

Regie & Choreografie:

Grace Ellen Barkey

Acteurs-dansers :

Kosi Hidama, Misha Downey, Muriel Hérault, Simon Versnel en Tijen Lawton

Decor & Kostuums:

Lot Lemm

Lichtconcept:

Dries Vercruysse

Een Needcompany productie in samenwerking met Brussel 2000, Culturele Hoofdstad van Europa, Bellone-Brigittines (Brussel), Die Tanzlandschaft Ruhr/ Choreographisches Zentrum NRW (Essen, Duitsland) en BIT Teatergarasjen (Bergen, Noorwegen).
Met dank aan Kunstencentrum STUC Leuven

Needcompany wordt gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Nationale Loterij

Few Things is de herwerking van een voorstelling die een jaar geleden al te zien was in New York, *The Miraculous Mandarin*, naar de pantomime van de Hongaarse componist Béla Bartók. De New Yorkse pers reageerde enthousiast:

*“Barkey’s entire visualisation of this piece was strikingly original. It rocked. In fact, it punk rocked –not by a massive infusion of punk music, but by choreography, characterizations, and performances that highlighted the punk element.
A true, one-time only never-to-be-repeated-in-this-lifetime gift to the audience.”*

Paul Ben-Itzak van *The Dance Insider* sprak hiermee ongewild profetische woorden: na een lange auteursrechtelijke strijd met de erven van Bartók kreeg *The Miraculous Mandarin* een uitdrukkelijk opvoeringsverbod.

Barkey liet het daar niet bij.
Ze herwerkte de voorstelling, verbande Bartók en maakte een wranger en extremer werk waarin de Mandarijn verandert in Mr Poodle en de humor uiteindelijk triomfeert.

*“It’s with roses and locomotives that my “poems” are competing.
They are also competing with each other, with elephants, and with El Greco.”*

(e e cummings)

The girl stands at the window
Doing the job.
When she's doing the job
There is a poodle that always stares at her.
One night Mr Poodle climbs the stairs.
"If you marry me, I will give you all my money and gold!"
He begs, he desires, he insists.
He insists night after night.
The girl wants the money
Two pimp-brothers want the money.
The girl is afraid
Two pimp-brothers are afraid.
The girl remembers the story of a Mandarin.
He asked a courtesan to marry him.
The courtesan demanded he wait for a hundred nights.
For 99 nights he came to wait for her
but when the 100th night came,
he did not appear.
The courtesan never saw him again.
So the girl asks for half Poodle's money and gold
and demands that he wait a hundred nights.
So he comes to wait night after night after... 99 nights.

But the girl is not a courtesan.
And Poodle is not a Mandarin.
Poodle comes back the 100th night,
With a huge desire to be fulfilled.

(Grace Ellen Barkey)

Gespreksmomenten van Grace Ellen Barkey uit conversaties met Jan Grosfeld

Bergen, Brussel, Rotterdam, juni-september 1999

Je bent je hele leven verwend met een bochel; dan is het naar en onbehoorlijk die bochel te tonen.

Het verrast me altijd wanneer hetgeen ik met mijn mensen tot stand heb gebracht een choreografie blijkt te zijn geworden. Ik denk niet expliciet na over het medium theater. Twijfel en vraagstelling staan voorop, maar daarvoor zal ik niet aan een keukentafel gaan zitten denken. Mijn stukken bevatten gedachten, maar gaan daar niet over; daarvoor werk ik te fysiek.

Als de tot stand gekomen relatie met het medium heeft geleid tot een voorstelling, drijft dit me in een getto, waarin ik alleen maar angst voel om een volgend stuk te maken. Het is de meedogenloosheid van de schikking van fruit op een schaal, de pijnlijkheid daarvan. De vruchten hebben hun anekdotische en alledaagse connotatie ingewisseld. De unificatie in theater aanvaard ik eigenlijk niet. Liever zou ik niets afspreken, dan is er niets te verwijten en kan een stuk altijd doorgaan zonder tot afronding te komen. Ik verlang ernaar dat iets onaf blijft; ik zoek de onbeperkteid van het moment.

In dit verband was het materiaal van de Wonderbaarlijke Mandarijn problematisch, juist omdat het zo een overweldigende eenheid kent, een stuk met een kop een staart, verdeeld in fragmenten. Het verhaal van Lengyel en de muzikale vertolking van Béla Bartók. Ik kon niet nalaten tot een complexere structuur te komen door toevoegingen van gedichten van E.E. Cummings (the boys I mean are not refined/ they can not chat of that and this/ they do not give a fart for art/ they kill like you would take a piss), muziek van Can, Tricky en The Velvet Underground.

Wat mij diep raakt is de oudheid van de gedachte achter dit verhaal; achter literatuur kan zo een overweldigende oudheid van overwegingen schuilgaan. Het verhaal van de Mandarijn is een parabel gebaseerd op de klassieke gedachte dat men sterft zodra het verlangen wordt ingelost. Wat mij hierin intrigeert is niet het raken aan 'de kleine dood' zoals Bataille daarover spreekt maar de beweging van het vallen. De beweging naar de dood. Het tumultueuze van het verlangen en de weg die wordt afgelegd voorafgaand aan doodzijn. De conclusie van de dood wordt niet zomaar getrokken. Het is een verplaatsing waarin begeerte en sterven zijn gelokaliseerd; gepreciseerd in termen van verleidingsrituelen en moordhandelingen.

Het ging erom een goede verhouding te creëren tussen metaforisch denken en letterlijkheid. Het een noch het ander kon ik missen in de voorstelling. Het hele tweede deel is het kapot krijgen, het stukmaken van de Mandarijn. Voor mij geldt de eenzaamheid van het lichaam en het geweld dat het ondergaat. Het geweld dat niet definieerbaar is, geen begrenzing kent. Het lichaam moet weerstand bieden tegen iets dat niet fysiek is. Juist hierin vind ik de schoonheid van een beweging.

Ik zoek het in het lichaam. Van Muriel nu, is het de blankheid van haar hals, het is de androgynse sculpturale kwaliteit van Misha, de tederheid en het geweld dat Tijen oproept, de elegante en breekbare massiviteit van Simon, Kosi's lach en de geheimzinnige glans van zijn mannelijkheid. Maar deze schoonheid laat ik niet zien, het is het middel waarmee ik spreek, anders toon ik ijdelheid. Alleen om ons te laten herkennen wat schoon is moet de vorm ons verrassen. In die zin is mijn positionering ten aanzien van inhoud en vorm gewijzigd. Ik ken nu een veel grotere rol toe aan de vorm.

Zoals Rutger Kopland schreef:

'Het is geen huilen, het zijn regen en huid'.

Credits

Few Things

Regie & Choreografie: Grace Ellen Barkey

Gecreëerd en gedanst door:
Kosi Hidama
Misha Downey
Muriel Hérault
Simon Versnel
Tijen Lawton

Decor & Kostuums: Lot Lemm

Lichtontwerp: Dries Vercruysse

Productieleiding: An Van der Donckt

Met speciale dank aan:

Eduardo Torroja, Rombout Willems, Rudi Laermans

Tekst: Grace Ellen Barkey

Gedichten: e e cummings

Muziek gemixt door Grace Ellen Barkey:

Tricky, Ligeti, SonicYouth, Stockhausen, Rombout Willems, Hole,
Kammerflimmerkollektief, Velvet Underground, Berio, CAN, Godspeed,
This Heath, Do Make Say Think, Village of Savoonga, Bellini

“First Love” gemixt door Rombout Willems

Productie Needcompany:

Technische leiding:	Joris De Bolle
Dramaturgie/ pers en promotie:	Vjera Somers
Productieleiding:	Carl Gydé
Algemene assistentie:	An Van der Donckt
Zakelijke leiding:	Christel Simons

Een Needcompany productie in samenwerking met Brussel 2000, Culturele Hoofdstad van Europa, Bellone-Brigittines (Brussel), Die Tanzlandschaft Ruhr/ Choreographisches Zentrum NRW (Essen, Duitsland) en BIT Teatergarasjen (Bergen, Noorwegen).
Met dank aan Kunstencentrum STUC Leuven.

Needcompany wordt gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Nationale Loterij

Over het vroegere werk van Grace Ellen Barkey:

'Het beeld van de vrouw uit de Aziatische wereld (de origines van Barkey) is belichaamd in een zacht sensuele en heupwiegende dans (Ballet International, 12/98, over 'Rood Red Rouge')

'Een fijnmazig theateraal weefsel, dat steeds moeilijker voor een eenduidige interpretatie vatbaar is' (De Standaard, 3/97, over 'Stories (Histoires/Verhalen)')

CV's

Grace Ellen Barkey

- 1992: One
(première: 26 november, Theater Am Turm Probebühne, Frankfurt)
- 1993: Don Quijote
(première: 28 oktober, Theater Am Turm, Frankfurt)
- 1995: Tres
(première: 18 oktober, De Brakke Grond, Amsterdam)
- 1997: Stories (histoires/verhalen)
(première: 19 februari, Kapel van de Brigitinnen, Brussel)
- 1998: Rood Red Rouge
(première: 5 oktober, Stuc, Leuven)

Grace Ellen Barkey werd geboren in Surabaya, Indonesië. Ze studeerde dansexpressie en moderne dans in de Theaterschool in Amsterdam en werkte na haar opleiding als actrice en danseres. Ze choreografeerde verscheidene producties alvorens ze in 1986 Needcompany vervoegde en vaste choreografe werd van het gezelschap. Ze realiseerde de choreografieën van *Need to know* (1987), *ça va* (1989), *Julius Caesar* (1990), *Invictos* (1991), *Antonius und Cleopatra* (1992) en *Orfeo* (1993). Ze acteerde tevens in verschillende van deze producties alsook in *The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Voyeur* (1994), *Caligula* (1997) en *Needcompany's King Lear* (2000). Sinds 1992 bouwt ze met haar eigen ensceneringen gestaag een succesvolle internationale carrière uit. Theater Am Turm in Frankfurt co-produceerde haar eerste voorstellingen *One* (1992), *Don Quijote* (1993) en *Tres* (1995). Needcompany-producties waren *Stories (Histoires/Verhalen)* (1996) en *Rood Red Rouge* (1998). Het meest recente *Few Things* (2000), kwam tot stand in het kader van Brussel 2000, Culturele Hoofdstad van Europa, en met de steun van verscheidene internationale co-producenten.

Muriel Héroult

De Franse Muriel Héroult kreeg haar dansopleiding van 1983 tot 1986 op de Faculté de Danse, Paris IV Sorbonne en volgde daarna nog les in het Centre National de Danse Contemporaine d'Angers tussen 1986 en 1988. Zij kwam daarna naar België om van 1988 tot begin 1991 deel te nemen aan verschillende producties van Ultima Vez van de choreograaf Wim Vandekeybus. Zij danste in *What the body does not remember*, *Les porteuses de mauvaises nouvelles*, *The weight of a hand* en in de film *Roseland*. Zij heeft daarna gewerkt bij Anne-Teresa De Keersmaeker en danste tot eind 1992 bij Rosas in *Achterland* (herneming), *Rosas danst Rosas* (herneming), *Erts* en *Mozart-Concertaria's*, "Un Moto di Gioia".

Sedert 1993 is zij verbonden aan Needcompany en was te zien in *Orfeo* (1993) en *Snakesong/Le Voyeur* (1994) en *Needcompany's King Lear* (2000) van Jan Lauwers en in *Tres* (1995), *Stories (Histoires/ Verhalen)* (1997) en *Rood Red Rouge* (1998) van Grace Ellen Barkey.

Simon Versnel

Hij volgde een klassieke zangopleiding bij de Rotterdamse zangpedagoge Dini Erkens en staat vanaf 1979 op de planken als zanger en acteur. Hij verzorgde een aantal liedrecitals, opera-concerten, kamermuziek-concerten e.d., in zowel Nederland als Frankrijk. Hij speelde een aantal verschillende rollen zoals o.a. Don Andres in *La Périhole* van Offenbach (1989-'92), Shakespeare in Sondheims *De kikkers* (1990), Sam in *Trouble in Tahiti* van Bernstein (1990), Petruccio/Fred in Cole Porters *Kiss me, Kate* (1990). Hij was ook te zien in diverse kortfilms, waaronder een Japans-Engelse film, bestemd voor de Holland-expositie in Japan, gedraaid in 1992. In datzelfde jaar tourde hij ook met het stuk *Untitled Cowboys* van Maarten van der Put door Nederland en België. Hij werkte mee aan *Thuis* van Huis aan de Amstel in Amsterdam, later bewerkt tot een TV-film door de VPRO. Hij was ook te zien in de productie *Vuilnis* tijdens De Parade '98, het rondreizend theater-festival in Nederland. Simon Versnel speelde tot hiertoe in zeven Needcompany-producties: *Don Quijote* (1993 en reprise in 1995), *Tres* (1995), *Rood Red Rouge* (1998) en *Few Things* (2000) van Grace Ellen Barkey en de producties *Macbeth* (1996), *Caligula* (1997) en *Morning Song* (1999) van Jan Lauwers.

Misha Downey

Werd geboren in Leicester, Groot-Brittannië. Van 1989 tot 1992 volgde hij lessen aan de London Contemporary Dance School. Na zijn opleiding was hij medeoprichter van de Bedlam Dance Company onder leiding van de choreograaf Yael Flexer. Misha Downey werkte mee met het dansgezelschap Adventures in Motion Pictures aan de productie *De Notenkraker* en danste in de Harlemations Dance Company van de choreograaf Bunty Matthias. In januari 1994 vervoegde hij het dansgezelschap Rosas in Brussel, waar hij deelnam aan de creatie van *Kinok* en *Amor constante más allá de la muerte*, en ook betrokken was bij de hernemingen van *Toccata*. Voordat hij zich bij Needcompany aansloot, danste hij eveneens bij de choreograaf Mattheuw Bourne *het Zwanenmeer* (voorstellingen in Londen en Los Angeles).

Misha Downey danste voor het eerst bij Needcompany in de productie *Rood Red Rouge* (1998) van Grace Ellen Barkey. De samenwerking met Jan Lauwers begon met de deelname als acteur aan de herneming van *Caligula* en als danser/ acteur aan *Morning Song* en *Needcompany's King Lear*.

Tijen Lawton

Geboren in Wenen uit een Britse vader en een Turkse moeder, grootgebracht in Oostenrijk, Italië en Turkije, kwam ze uiteindelijk in Groot-Brittannië terecht. Zij volgde een dans -en muziekopleiding in London aan The Arts Educational School van '84 tot '88 en van '88 tot '91 aan de London Contemporary Dance School. Tijdens deze laatste opleiding was ze gedurende 1 jaar uitwisselingsstudent in de Julliard School in New York. Vervolgens liep ze nog stages in Parijs en Istanbul. In 1991 richtte ze mee Foco Loco op, een gezelschap dat zich toespitst op onderzoek en ontwikkeling van dans in alle domeinen. In 1992 sloot ze zich aan bij Emma Carlsson & dancers en toerde met de voorstelling *Inner Corner* doorheen Groot-Brittannië en Duitsland. In 1996 kwam ze naar Brussel om er mee te werken aan verschillende creaties van Pierre Droulers : *Les Beaux jours* ('96), *Lilas* ('97) en *Multum in Parvo* ('98), gevolgd door internationale tournees. Ondertussen maakte ze ook haar eerste twee eigen choreografieën : *Je n'ai jamais parlé* ('97) en *Plus fort que leurs voix aiguës* ('98).

De samenwerking met Jan Lauwers begon met de deelname als acteur/ danser aan de herneming van *Caligula* en aan *Morning Song* en *Needcompany's King Lear*. *Few Things* is haar eerste productie bij Grace Ellen Barkey.

Kosi Hidama

Na een carrière van zes jaar bij het Tokyo Ballet, kwam Kosi Hidama naar België waar hij zich aansloot bij het gezelschap van Michelle-Anne De Mey. Hij danste in *Sonata 555* en was betrokken bij de creatie van *Pulcinella*. In 1994 startte hij bij Rosas, het gezelschap van Anne-Teresa De Keersmaeker, en danste mee in o.a *Amor Constante*, *Màs alla de la Muerte*, *Verklärte Nacht*, *Woud*, en in de hernemingen van *Kinok* en *Mozart Concert Arias, un moto di gioia*. In 1998 danste hij mee in de productie *L'air, du vent* van Compagnie Pierre Droulers. Als choreograaf startte Kosi Hidama in 1995 met *3 pieces for Clarinet Solo*. De laatste jaren was hij voornamelijk werkzaam in Yokohama, Japan. Binnen de context van de workshop A.S.K., georganiseerd door de prestigieuze Kanagawa Arts Foundation, creëerde hij zijn eerste groepschoreografie *Present Present* (1997) Kort daarna creëerde hij L.S.D.S. op muziek van George Van Dam en Ryoji Ikeda die speciaal voor deze creatie werd gecomponeerd. Uit deze productie ontstond een tweede voorstelling *With Violence of gravity, elegance of fall*. In *Few Things* vervangt hij Eduardo Torroja die aanvankelijk te zien was in *The Miraculous Mandarin*.

Speellijst

P.S. 122 (New York, V.S.):

20, 21, 22, 23, 24 oktober 1999 (preview *The Miraculous Mandarin*)

Die Tanzlandschaft Ruhr/ Choreographisches Zentrum NRW (Essen, Duitsland):

19, 20 en 21 november 1999 (preview *The Miraculous Mandarin*)

STUC (Leuven, België):

2 October 2000 (preview herwerkte versie)

BIT Teatergarasjen (Bergen, Noorwegen): wereldpremière *Few Things*

7 en 8 oktober 2000

Brigittinenkapel (Brussel):

15, 16, 17, 18, 22, 23, 24 en 25 november 2000

Lantaren/ Venster (Rotterdam, Nederland):

30 november 2000, 1 en 2 december 2000

De Brakke Grond/ Nestheaters (Amsterdam, Nederland):

6, 7, 8 en 9 december 2000

Contact:

Needcompany

Hooikaai, 35

B-1000 Brussel

Tel+32 2 218 40 75 Fax+32 2 218 23 17

E-mail: needcompany@skynet.be